

og store. Der er imidlertid et Par enkelte Punkter, som jeg kunde ønske endnu at komme ind paa. Der er for det første Spørgsmaalet om en Vintold. Den har jo fra forskellige Sider været stillet næsten som en Fordring for at gaa med til en Brændevinsstat. Jeg haaber ikke, det er saa absolut at forstaa, thi der er dog en Sandhed i, at det, som Lovgivningen frem for alt skal vogte sig for, er at sige: Lad Retfærdigheden ske Fyldest, selv om Landet gaar under derved. Hvis man virkelig skulde mene, at Alkohol maa beskattes, og der viser sig praktiske og absolutte Hindringer for at gaa til en Beskatning af enkelte og tilmed maaske de mindst farlige Dele af Alkoholen, kan jeg ikke tro, at Flertallet af dem, der ønske en almindelig Alkoholbeskatning, kan ville stille en saadan Fordring. I alle Tilfælde maa jo Motivet fra Regeringens Side til ikke at tage Vintolden med være det, at hvis vi gif hertil, vilde vi sikkert med virkelig Grund kunne være udsatte for, at der vilde blive taget Repræssalier imod os, som kostede meget mere, end Opfyldelsen af det enkelte Retfærdighedsbetydning, her er Tale om, er værd. Jeg vil blot nævne det ene, som det ærede Medlem for Nanders Amts 3dje Valgtreds (Neergaard) over for Melletolden fremkom med, at vi vilde udsætte os for, at Tyskland da oplagde os den Stilling som mest begunstiget, som vi hidtil til stort Held for vort Landbrug have haft. Jeg kan rigtig godt tænke mig, at Tyskland — der ogsaa er et vinproducerende Land — kunde falde paa at sige det samme til os, hvis vi lagde Told paa de Vine, Tyskland er interesseret i at faa udført; i saa Tilfælde kunne vi af Hensyn til vort Landbrug under ingen Omstændigheder gaa til en saadan Vintold. Jeg mener derfor, at der er saadanne Hensyn at tage, at det er fuldt berettiget at gaa til en Spiritus-told uden absolut at forlange, at der skal følge en Vintold med, saa meget mere som det er givet, at Spiritusforbruget er lige saa højt beskattet i Vin — selv i den mest alkoholholdige Vin — som det efter det her foreliggende Lovforslag vilde blive i Snapsen. Og saa mener jeg, at man saa meget bedre kan blive staaende derved, som det er givet — det er en Erfaring, man har fra alle Lande, hvor man har baade Vin, Brændevin, Ol og Cider — at i de vindrifiende Egne kendes ikke alle de Ulykker, som Alkoholen forarsager, men i samme Maal, som Brændevinen, Cider og Ol saa Indpas i Vinens Sted, finder man alle de Ulykker. Der er altsaa ikke Tvivl om, at man, naar man fortrinsvis vilde bekæmpe

Alkohol, kunde gaa til at undtage de lettere Vine. Dog kunde jeg ønske, hvis det var muligt, at saa i alt Fald nogen Vintoldforhøjelse, jeg vilde saaledes for mit Vedkommende sætte særlig Pris paa, om man bestattede Champagnen betydelig højere — jeg tror ikke, der er nogen Mening i, at den har en saa lav Skat, som den har, thi den er jo en absolut Lutsus — og at man for det andet gif til en højere Beskatning af Cognat, som kan kaldes de riges Brændevin. Efter Forslaget vil Cognatbeskatningen vokse i samme Maal som Brændevinsens, men over for den kunde det være rigtigt, at ligesom Cognaten nu er beskattet tre Gange saa stærkt som Brændevinen, saa lod man Cognatbeskatningen vokse med et større absolut Beløb end Brændevinsstatens Tilvækst. Disse Endringer vilde jeg særlig sætte Pris paa at faa over for Vin, og jeg kan ikke tro, at det skulde volde os nogen større Vanskelighed over for Frankrig. Saa er der et andet Punkt, jeg vilde omtale. Man har i Lovforslaget holdt en stærk Haand over de smaa Brænderier ved at give dem en Gratifikation af 10 Ore pr. Pot for de første 50,000 Potter, der produceres. Ja, hvis virkelig dette var Maalet — og det antager jeg maatte være Hovedmaalet — saa er det efter min Mening fuldstændig rigtigt. Det er en af de Ting, som man ved en Lov som denne maa være ikke mindst betænkelig ved, at man overhovedet pludselig kan komme til at gøre en Mand, der har en Ejendom, saa at sige ejendomsløs. Der er ikke Tvivl om, at en saa stærk Beskatning, hvis den virkelig, som jeg antager og haaber, fører til, at Forbruget bliver formindstet til det halve, over for mange Producenter vil være det samme som at berøve dem den Ejendom, de have, og det gælder sikkert ikke mindst over for de smaa Brænderier. For saa vidt det har været Hovedmotive, har det min fulde Tilslutning. Men den højtærede Finansminister meddelte os under et af hans Svar forleden Dag, at det straks havde ført til, at der kom Forespørgsler om det ogsaa gjaldt over for ny Brænderier, og jeg maa tilstaa, at den Forespørgsel gav mig nogen Betænelighed, nogen Tvivl om Rigtigheden af at gaa denne Vej for at hjælpe de smaa Brænderier. Jeg anser nemlig det, at man paa de første 50,000 Potter giver 10 Ore pr. Pot, for en saa stor Gratifikation — det er jo en Vare, som ikke koster mere end mellem 20 og 30 Ore pr. Pot at producere — at man med Rette tør vente, at Producenten vil sørge for at udnytte den ad mange Veje. — Jeg skulde undres meget, om det ikke vilde